

Bundgarnsfiskeriet skal ikke afvikles

Det danske bundgarnsfiskeri er en del af Danmarks kulturhistorie og et af de mest skånsomme fiskerier, der findes. Desværre ser det ud til, at bundgarnsfiskeriet snart afvikles helt og aldeles her i Danmark. Det efterlader de danske bundgarnsfiskere i en uheldig situation, hvor de må opgive et fiskeri, som har stolte traditioner, og det er et stort tilbageslag for det skånsomme og kystnære fiskeri i Danmark.

EU-Kommissionen lægger op til at lukke for fiskeri efter ål i en halvårlig periode for at beskytte ålen, mens den vandrer. En lukkeperiode på et halvt år er et de facto forbud mod at fiske ål. Fiskeriet efter ål udgør 80-90 procent af indtægten på de fleste bundgarnsbedrifter. Det sætter en streg under, at der ikke er et grundlag for at drive et bundgarnsfiskeri i Danmark, hvis ikke der kan fanges ål. Derfor sender EU-Kommissionens forslag bundgarnsfiskeriet ud over afgrunden.

I Danmarks Fiskeriforening er vi enige i, at man skal passe på ålebestanden. Derfor har vi gennem de sidste år reduceret ålefiskeriet med 60 procent, vi har bidraget til udsætning af glasål i eksempelvis Flensborg Fjord, og vi har fuldt ud efterlevet ålehandlingsplanen fra EU, der skal sikre en bæredygtig udvikling af ålebestanden. Opgørelser fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) viser også, at erhvervsfiskere fra Holland, Tyskland og Sverige lander flere ål end danske erhvervsfiskere. Det vidner om, at de danske fiskere har taget ansvar for ålen. Samtidig er det værd at bemærke, at DTU Aqua siger, at erhvervsfiskeriet har en meget lille betydning for ålebestanden, da erhvervsfiskeriet samlet set kun tegner sig for [3 procent af den årlige åledødelighed i saltvand og 19 procent i ferskvand](#).

Virkeligheden er, at andre menneskeskabte faktorer spiller en langt væsentligere rolle og tegner sig for ca. halvdelen af åledødeligheden. Dræning og tørlægning af ålens vækstområder, opstemninger i vandløb, som forhindrer passage til ålens vækstområder, og vandkraftturbiner og pumper, som destruerer vandrende ål, er de altoverskyggende problemer i forhold til åledødeligheden. Dertil skal lægges, at forskere fra DTU Aqua også peger på, at den store bestand af skarv gør et betydeligt indhug i bestanden. Det fremgår af den forrige skarvforvaltningsplan, at skarven æder op til 80 tons ål alene i saltvand, og der er ikke overblik over prædationen i ferskvand. DTU Aqua vurderer, at skarven hvert år æder 40 procent af ålebestanden. Det vil sige, at skarven på 5 år æder 90 procent af alle ål.

Ser man på, hvordan bestanden af ål har udviklet sig de senere år, er billedet stabilt. Situationen er ikke blevet værre. Anbefalingen fra ICES har ikke ændret sig. Derfor er der ikke saglige hensyn, der begrundes, at fiskeriet skal afvikles. Og derfor mener vi i Danmarks Fiskeriforening, at det er helt uden for skiven at lukke fiskeriet, når nu videnskaben peger på, at det primært er andre faktorer end fiskeriet, der sætter ålebestanden under pres. Dertil kommer, at de danske fiskere over de sidste 6 til 8 år har observeret, at der er kommet mange flere ål i alle størrelser i Danmark.

I Danmarks Fiskeriforening opfordrer vi til, at der gennemføres en undersøgelse af, hvordan det kommer til at påvirke bestanden af ål, at man nu afvikler det danske bundgarnsfiskeri. Det er kun ret og rimeligt, at de danske fiskere får vished om, at de beslutninger, der træffes i EU, trods alt hviler på et fagligt grundlag og ikke kun skiftende politiske vinde.

Dernæst vil vi gerne gøre det klart, at vi gerne indgår i en dialog om, hvad vi fra fiskeriets side yderligere kan gøre for at styrke bestanden af ål. Vi er med på, at vi også har et ansvar. Det tager vi gerne på os, men det er på tide, at man også kigger på de øvrige presfaktorer og laver en samlet ålehandlingsplan, der kan være med til at vende situationen for ålen i Danmark. Det gælder også det rekreative fiskeri, som ingen i dag har det fulde overblik over. Det er uholdbart, at der ikke er et egentligt overblik over fritidsfiskeriet efter ål, og i Danmarks Fiskeriforening mener vi, at de mennesker, hvis levebrød afhænger af muligheden for at fiske ål, bør få førsteret til at fange de ål, som man bæredygtigt kan fange. Derfor bør en kommende ålehandlingsplan i langt højere grad tage fat i problemerne i fritidsfiskeriet.

Derudover har vi i Danmarks Fiskeriforening allerede foreslået, at man kan øge mindstemålet på ål med en centimeter om året de næste tre år, og vi er klar til at drøfte ethvert forslag, der kan bidrage til at sikre, at der er en fremtid for bundgarnsfiskeriet i Danmark.

Vi håber meget, I vil tage vores synspunkter med i betragtning, når der skal gives mandat i Europa-Udvalget forud for Rådsmødet i december, hvor Kommissionens forslag skal forhandles.

I det tilfælde, at det er umuligt at imødekomme vores ønsker, mener vi, at det er en politisk pligt opgave at tage hånd om de fiskere, der rammes. Det er ikke deres skyld, at ålebestanden er under pres. Derfor skal de ikke stå med regningen. Vi mener derfor, at det er vigtigt, at bundgarnsfiskerne får adgang til ophugning og til oplægningsstøtte i en periode, indtil ålebestanden forhåbentligt har fået det bedre, hvorefter de kan genoptage fiskeriet.

Med venlig hilsen

Svend-Erik Andersen, Formand for Danmarks Fiskeriforening PO

Allan Buch, Formand for Bælternes Fiskeriforening